

ת"פ 41162/08/16 - מדינת ישראל נגד אדם דהבשה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 41162-08-16 מדינת ישראל נ' דהבשה(עציר)

בפני
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק חנוך
המאשימה
נגד
אדם דהבשה ע"י עו"ד עינת אלמלם
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של התפרצות לדירת מגורים, שתי עבירות של גניבה ועבירה אחת של קבלת נכס שהושג בפשע. הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר טיעון, אשר כלל תיקונים בכתב האישום המקורי אשר הוגש נגד הנאשם, ובכלל זה מחיקת שני אישומים. עוד הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלה של מאסר מותנה של 12 חודשים שלחובת הנאשם באופן מצטבר, ואילו הנאשם יטען באופן חופשי ביחס לכל רכיבי הענישה.

ואלו עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם:

על פי עובדות האישום השני, ביום 4.8.16 בין שעת חצות לשעה 6:00 התפרץ הנאשם לדירת מגורים בקיבוץ נחשון וגנב מתוכה מחשב לוח ("טאבלט"), מצלמה, משקפי שמש ותיק ובו ציוד אישי וכן מדליות. כמו כן הנאשם גנב את מפתח רכבו של הדייר, פתח באמצעות המפתח את מכוניתו, וערך בה חיפוש על מנת לגנוב מתוכה.

על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 4.8.16 בין שעת חצות לשעה 6:00 התפרץ הנאשם לדירת מגורים נוספת בקיבוץ נחשון וגנב מתוכה מחשב נייד, שני מכשירי טלפון ניידים וציוד צילום הכולל מצלמה, עדשות, כרטיסי זיכרון וסוללות. כמו כן הנאשם גנב מפתחות של שתי מכוניות של הדיירים.

על פי האישום החמישי, הנאשם קיבל את אחת המכוניות אשר גנב את מפתחותיהן מהדירה מושא האישום הרביעי. בשל כך הורשע בעבירה של קבלת רכוש שהושג בפשע.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לפגיעה בערכים המוגנים שנגרמה בשל מעשיו של הנאשם וכן להרשעותיו הקודמות, המעידות בו כי הוא עבריין מועד. כמו כן הפנה לכך ששמונה חודשים קודם לביצוע העבירות בהן הורשע, נדון הנאשם בין היתר

לעונש מאסר מותנה ובאותו דיון הביע חרטה על מעשיו - ומכך ביקש ללמוד כי אין לתת בו אמון. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם את הרף העליון של ההסדר, קרי 40 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה של 12 חודשים שלחובת הנאשם וכן לחלט התחייבות להמנע מעבירה עליה חתם.

ב"כ הנאשם ביקשה לראות במכלול האישומים בהם הורשע הנאשם ארוע אחד ולקבוע בעניינו מתחם עונש אחד. בטיעוניה הפנתה לכך שמדובר באדם צעיר, אשר ביצע את המעשים בשל מצוקה כלכלית. עוד הפנתה לכך שהנאשם הודה במעשיו, למרות קושי ראייתי, והביע עליהם חרטה.

הנאשם אמר, כי הוא פותח דף חדש בחייו ומתכוון להתחיל לעבוד.

מתחם העונש

הנאשם התפרץ באותו הלילה לשתי דירות מגורים וגנב מהן רכוש יקר ערך, הכולל מחשבים, מצלמות, מכשירי טלפון ומדליות, אשר גם אם אין נתונים לגבי שווין הכספי, ברור כי יש להן ערך רגשי. כמו כן הנאשם קיבל מכונית שהושגה בפשע, אשר מעובדות האישום החמישי עולה, כי נגנבה תוך שימוש במפתחות אותם גנב הנאשם מאחת הדירות אליהן התפרץ - עובדות הקרובות מאוד לבסס גם עבירה של גניבת רכב.

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרובן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו.

לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו. שיקול זה רלוונטי במיוחד במקרה שלפני, שכן הנאשם ביצע את ההתפרצויות בין שעת חצות לשעה 6:00, כאשר קיים סיכוי גבוה להתקל בדוור במהלך ההתפרצות.

ר' ע"פ 370/14 אלכס סלפית נ' מדינת ישראל, שם נפסק ביחס לעבירות התפרצות:

"מדובר בעבירות הפוגעות בערכים חברתיים בסיסיים של פרטיות וקניין ומערערות את תחושת הביטחון האישי...נוכח נסיבות ביצוען, העבירות בהן הורשע אינן ממוקמות ברף העליון של החומרה. אך, כאמור, אין בכך לאיין את החומרה הבסיסית הטמונה בעבירות שמטבען מפרות את תחושת הביטחון של הציבור."

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את עבירת התפרצות בודדת נע בין שנת מאסר לשלוש שנים (ר' למשל ע"פ 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, ע"פ 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.14 וע"פ 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, 15.2.15).

עבירת קבלת המכונית הגנובה, בה הורשע הנאשם באישום החמישי, דומה מבחינת הפגיעה בערכים מוגנים, לגניבת רכב רגילה. עם זאת, הפסיקה רואה בקבלת רכב גנוב חומרה מעט פחותה יותר מאשר גניבת רכב "רגילה" (ר' למשל ע"פ 17006-05-14, חרטביל). לפיכך, לו היה מדובר בארוע בודד, מתחם העונש ההולם היה נע בין חצי שנה מאסר ועד שנתיים.

לאור העובדה שהמעשים בוצעו כולם ברצף בלילה אחד, ועניינם דומה, אקבע מתחם עונש אחד למכלול המעשים.

בקביעת מתחם העונש ההולם את מכלול מעשיו של הנאשם אביא בחשבון את ריבוי המעשים וביצועם ברצף, ואת הנזק אשר נגרם לקרבנות המעשים. בשים לב לכל אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרים חודשים ועד ארבע שנים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1993. רווק. קודם למעצרו עבד כחשמלאי.

בשנת 2012 נדון הנאשם בבית משפט לנוער ונקבע (ללא הרשעה) כי עבר של גניבת רכב, ועבירות נלוות.

בשנת 2013 הורשע הנאשם בעבירות התפרצות, גניבה, קשר לפשע, הפרת הוראה חוקית ועוד ונדון לשנת מאסר בפועל.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונדון לששה חודשי מאסר בעבודות שירות וכן למאסר מותנה של שנה, שהוא חב הפעלה בגין הרשעותיו לפני, וכן התחייבות בסך 7,500 ש"ח להמנע מעבירה, שגם היא חבת הפעלה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי ברקע ביצוע העבירות מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם בשל סכסוך עם שכן. עוד עולה, כי השירות התרשם כי הנאשם נוטה לפעול בצורה אימפולסיבית לסיפוק צרכיו ודחפיו, ללא יכולת לבחון חלקים בעיתיים שבאישיותו.

שירות המבחן ראה, כי הנאשם מנהל אורח חיים עברייני, מתקשה לקבל אחריות למעשיו ומתקשה לעשות שינוי בדפוסי התנהגותו. כמו כן השירות התייחס למעורבותו החוזרת של הנאשם בביצוע עבירות, ולכך שביצע את מעשים בהם הורשע בעת שהיה תלוי מעליו מאסר מותנה של שנה. לאור אלה, השירות העריך כי קיים סיכון כי הנאשם ישוב ויבצע עבירות. מנגד, השירות ציין כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

לסיכום התסקיר, שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו של הנאשם.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת הבעת החרטה על מעשיו. עוד הבאתי בחשבון את העובדה שמדובר באדם צעיר, אשר ניתן עוד לקוות שטרם עלה על דרך עבריינית ממנה אין חזרה, וכי ימצא בעצמו את הכוחות לחשב מחדש את מסלול חייו ולעלות על דרך חדשה.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שלמרות גילו הצעיר כבר הספיק לצבור מספר הרשעות בעבירות דומות ואף ריצה שנת מאסר בפועל. עוד זקפתי לחובת הנאשם את העובדה שביצע את מעשיו כאשר תלוי מעל ראשו מאסר מותנה של שנה, אשר הוטל עליו כשמונה חודשים קודם לביצוע העבירות. נתונים אלו מעידים על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שאין עליו מורא החוק.

לאור כל אלה, ראיתי להטיל על הנאשם עונש, הנמצא בצידו הבינוני-נמוך של המתחם.

לאור הודאתו של הנאשם ותקופת המאסר המותנה שלחובתו, ראיתי להפעיל את המאסר המותנה באופן שחלקו יחפוף

לעונש המאסר וחלקו יצטבר לו.

גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

- א. שלושים חודשי מאסר בפועל.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שנים עשר חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 38417-04-15 ביום 3.12.15. מתוך עונש זה, ששה חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', וששה חודשים בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם שלושים וששה חודשי מאסר. תקופת המאסר תמנה החל מיום מעצרו של הנאשם, 5.8.16.
- ג. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. מפעיל התחייבות להמנע מעבירה בסך 7,500 ₪ עליה חתם הנאשם ביום 3.12.15 במסגרת ת"פ 38417-04-15. הסכום ישולם עד ליום 1.1.18 שאם לא כן ירצה הנאשם חודש מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.